

108 Anne Hille
5250 doneberg
Sender med et helt Manuskript. Navna på

BRYLLAUP I MJELDALEN.

1

Bryllaupet var sett til 1. mai i 1940. Gjester var bedne og forberedinga var godt i gang. 9 april måtte brudgomen ut i krig. Einaste jenta visste var at den forlovede var i Hallingdal. Kampene tok snart slutt, og karane for heim til sitt.

No når tyskarane hadde overteke kontrollen i sørlege deler av landet, måtte dei uniformerte soldatane koma seg heim for eiga maskin. Over alt der dei kom fekk dei mat og huslyd. Dei bytte uniformane ut med andre klede dei fann i hytter og søl.

Det var tre karar frå Osterøy som gjekk i lag over vidda. Soldatane mangla utstyr som eigna seg. Men på ein gard fekk dei skiutstyr, og ein annan stad fekk dei solbriller. Nokon solfaktor hadde dei ikkje.

Heime i Mjeldalen visste ein ingenting. Noko kommunikasjonsmiddel var det dårleg med. Bryllaupet vart dermed utsett på ubestemt tid.

Karane hadde gått i solsteiken over vidda, og kommet fram til Garnes kai (denne kaien låg lenger borte enn den vi kjenner til i dag). Nede ved kai porten stod ein uniformert tyskar og stoppa dei. Han nekta å sleppa dei solprente karane over. Ei ung dame iakttok dei frå lemsvindauga i huset som stod like ved kaien. Ho kjende karane, men også tyskaren.

Brått vart namnet Josef ropa med arg stemme. Tyskaren så opp mot huset før han lot dei tre karane pasera. Han ville tydeligvis ikkje koma i konflikt med den norske jenta.

Brura vart sjølvstått overlykkeleg sidan brudgomen var komen attende. Krigen gjorde at ein måtte vera meir måteholden. Det var kun foreldre og sysken til brura og brudgomen som deltok i brullaupet. Dei vart vigsla 18. mai 1940.

Radioen

Det var sommar 1944 og klokka nærma seg tolv. Søskena Sjur og Astrid Lohne pluss ein annan bror hadde vore og sett ein svensk film. På veg heim vart dei stoppa i lonevåg for passkontroll. Broren til Sjur hadde lagt passet at heime. Tyskarane følgde dei heim for å finne passet og samtidig undersøke huset. Dei fann passet slik at det var i orden, men då dei snauste rundt fann dei haglskøt. Ungdomane måtte forklare at dei hadde til hørt farens tidlige haglgevær. Dette meinte tyskarane var greit, men undra seg derimot på kvar faren var. No fekk søskena full hyre med å forklara at han var til Romarheim etter tømmer til møbel-fabrikken som han eigde. Tyskarane var svært skeptiske og slo ikkje frå seg tanken om at han var motstandsmann før dei fekk sjå papira på at han verkeleg eigde fabrikken.

Mens alt dette hadde foregått prøvde tyskarane å ta seg inn i kjellaren kor det var låst. Her inne hadde faren ein radio ståande. Mens Astrid var oppe etter nøkkelen, sneik Sjur seg ned kjellar-trappa, inn på kontoret til faren og ut vindauga på baksida av huset. Då tyskarane kom inn i kjellaren fann dei ikkje noko interessant. Hadde dei derimot sett under stikkelsbærtreet ville dei nok ha funnet radioen.

Då tyskarane var gått, tok Sjur radioen med seg ut i skogen og gjøymde den. Etter krigen var radioen øydelagd.

folka står Bakt
Her i tillegg skrive natur
Romaneser

Handwritten mark or signature at the bottom left corner.